

ten einde terecht te staan ter zake van : te tegem sedert 4.7.1996 tot 23.03.2004 :

de eerste en de tweede :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben ;

Bij inbreuk op artikel 44 § 1-1°, strafbaar gesteld door de artikelen 64, 1°, 2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw (B.S. 12.01.1962), tot en met 24 maart 1997, vanaf 25 maart 1997 bij inbreuk op artikel 42 §1-1° strafbaar gesteld door de artikelen 66, 1°, 2°, 5° en 68 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997) en vanaf 01 mei 2000 bij inbreuk op artikel 99 §1.1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 lid 1.1°, 147 en 149 § 1 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 08 juni 1999), zoals gewijzigd bij Decreet van 28 september 1999 en 26 april 2000 en 04 juni 2003.

de bij artikel 99 § 1.1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, hetzij na verval vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, in casu betreffende de vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen van dd. 19 juli 1994 geschorst zijnde krachtens artikel 5 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, namelijk : in casu op het onroerend goed gelegen te ten kadaster gekend onder 3 en meer bepaald het in stand houden van een wederrechtelijk opgetrokken vrijstaande (bedrijfs)woning.

Overgeschreven te Kortrijk op 29 maart 2004 Kost 113,19 euro

Gehoord de uiteenzetting der zaak door Jbstituut-procureur des Konings.

Gehoord de burgerlijke partijen bij monde van hun raadsman voornood.

Na de beklaagden ondervraagd te hebben.

Gehoord de middelen van verdediging voorgedragen door Meester advocaat te

Gehoord het Openbaar Ministerie dat de zaak samenvat en conclusie neemt strekkende tot de veroordeling van de beklaagden bij toepassing van de strafwet.

En na beraadslaagd te hebben,

DE RECHTBANK,

Gezien de artikelen:

- 38.40.66 SWB
- 44 § 1-1°, strafbaar gesteld door de artikelen 64, 1°, 2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), tot en met 24 maart 1997, vanaf 25 maart 1997 bij inbreuk op artikel 42 §1-1° strafbaar gesteld door de artikelen 66, 1°, 2°, 5° en 68 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997) en vanaf 01 mei 2000 bij inbreuk op artikel 99 §1.1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 lid 1.1°, 147 en 149 § 1 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 08 juni 1999), zoals gewijzigd bij Decreet van 28 september 1999 en 26 april 2000 en 04 juni 2003,
- 1 Wet 5.3.1952 laatst gewijzigd door artikel 36 Wet Veervoerwet van 7 februari 2003
- 29 Wet 01.06.1985 houdende fiscale en andere bepalingen art. 3 programmawet 24.12.1993
- 1 K.B. 23.12.1993 tot wijziging van artikel 91 K.B. 28.12.1950 houdende algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken
- 182, 181, 189, 190, 194 Wetboek van Strafvordering
- 2 en volgende Wet 15.06.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- Gelet op de wetten van 26.06.2000 en 30.06.2000 betreffende de invoering van de euro.
- 138° BW

De tenuistelling betreft de woning van beklaagden te
Op 19.7.1994 verleende het gemeentebestuur van _____ een bouwvergunning voor het bouwen van die woning en een mestkippenstal. In september '94 startten ze met de bouw van de woning, die ze in het najaar van '95 betrokken. De milieuvergunning met betrekking tot de mestkippenstal werd echter definitief geweigerd op 4.7.1996 (stuk 7 van de beklaagden), waardoor de voornoemde bouwvergunning, ingevolge art. 5 §1, derde lid van het milieuvergunningsdecreet van 28.6.1985 (en art. 57 van Vlaam 1), van rechtswege kwam te vervallen (vóór 4.7.1996 was de bouwvergunning geschorst).

De beklaagden worden vervolgd omdat zij vanaf de voornoemde datum van 4.7.1996 tot 23.3.2001 (datum waarop het O.M. opdraagt tot dagvaarding) de "wederrechtelijk opgetrokken vrijstaande (bedrijfs)woning" in stand zouden hebben gehouden.

De instandhouding van vergunningsplichtige werken en handelingen na het verval van de bouwvergunning is expliciet strafbaar gesteld door art. 146, eerste lid, 1 van het decreet van 18.5.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en dit zelfs indien de uitvoering van die werken en handelingen zou gebeurd zijn vóór het verval van de bouwvergunning en om die reden niet strafbaar zou zijn.

In casu is de bouwvergunning vervallen op 4.7.1996. Tot op heden hebben de beklaagden ondanks meerdere pogingen geen nieuwe bouwvergunning kunnen bekomen. Het komt de Rechtbank ongeloofwaardig voor dat dit na 9 jaar nog zou gebeuren. In elk geval dient de procedure niet geschorst te worden. Overigens leggen de beklaagden geen recente regularisatie-aanvraag voor waarover er nog niet beslist zou zijn.

Twee reeds beroepen de beklaagden zich op het cassatie-arrest d.d. 27.6.1972. Zij worden immers niet vervolgd wegens het zonder vergunning uitvoeren van vergunningsplichtige werken en handelingen. Er is dus in casu geen sprake van het gezag van gewijsde verbonden aan een vrijspraak uit dien hoofde. Het volstaat dat zij na verval van de bouwvergunning de vergunningsplichtige werken en handelingen in stand hebben gehouden en dat hebben zij gedaan.

De beklaagden kunnen zich niet beroepen op art. 146, derde lid van het decreet van 18.5.1999, aangezien hun woning gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, hetgeen een agrarisch gebied met bijzondere waarde is en dus een ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van deze bepaling (cassatie-arrest d.d. 22.2.2005; voorgelegd door de burgerlijke partijen als stuk 6).

Eventuele goede trouw of onwetendheid neemt de strafbaarheid niet weg en kan nootdruft van belang zijn bij de strafmoeting. Overigens zou deze goede trouw of onwetendheid in casu hoogstens kunnen ingeroepen worden met betrekking tot de uitvoering van de vergunningsplichtige werken en handelingen vóór het verval van de bouwvergunning op 4.7.1996, maar, zoals gezegd, worden de beklaagden hier niet voor vervolgd.

Uit het bovenstaande volgt dat de tenlastelegging bewezen is in hoofde van beide beklaagden.

Naar het oordeel van de Rechtbank is de redelijke termijn niet verstreken. Na het aanvankelijk proces-verbaal d.d. 8.1.1998 werd er gewacht op de herstellvordering van Stedenbouw. Die kwam er op 21.9.1998.

Op 7.6.1999 dienden de beklaagden een regularisatie-aanvraag in. Pas op 10.1.2001 verleende Stedenbouw daarover een ongunstig advies. Hetgeen als een stilzwijgende weigering dient beschouwd te worden. In 2002 werd het strafonderzoek verdergezet. Op 8.10.2003 verleende Stedenbouw opnieuw een ongunstig advies (stukken 99-101 van het strafdossier, tevens stuk 18 van de beklaagden). Op 23.3.2004 gaf het Openbaar Ministerie opdracht tot dagvaarding. Blijkbaar "vergeten" de beklaagden dat de verstreken tijd door henzelf werd "gevuld" met pogingen om hun woning geregulariseerd te krijgen en dat het Openbaar Ministerie daarop gewacht heeft.

Bij het bepalen van de strafmaat ten aanzien van de eerste beklaagde, houdt de Rechtbank rekening met de aard der feiten, de omstandigheden waarin ze worden gepleegd, alsmede met zijn quasiblanco strafverleden.

Er wordt een effectieve geldboete opgelegd, teneinde hem ervan te weerhouden in de toekomst dergelijke en andere misdrijven te plegen.

Bij het bepalen van de strafmaat ten aanzien van de tweede beklaagde, houdt de Rechtbank rekening met de aard der feiten, de omstandigheden waarin ze worden gepleegd, alsmede met haar blanco strafverleden.

Er wordt een effectieve geldboete opgelegd, teneinde haar ervan te weerhouden in de toekomst dergelijke en andere misdrijven te plegen.

De geldboeten dienen in euro uitgesproken te worden en verhoogd met 45 opdenariën, daar de feiten zich voordeden sedert 4.7.1996 tot 23.3.2004, dus ook na 29 februari 2004.

Wat de herstellvordering betreft

Er liggen 2 herstellvorderingen voor: de eerste dateert van 21.9.1996 (stukken 24-26 en 62-64 van het strafdossier), de tweede dateert van 3.10.2002 (stukken 176-179 van het strafdossier).

Laatstgenoemde herstellvordering heeft betrekking op "het gebouw dienstig als broedrij" en verwijst uitdrukkelijk naar de bouwvergunning d.d. 20.2.1997, het schorsingsarrest d.d. 3.4.1997 van de Raad van State en het p.-v. van daags nadien. Voorliggende zaak betreft echter niet de broedrij, maar de woning.

De herstellvordering d.d. 21.9.1996 betreft de woning. De stedenbouwkundige inspecteur vordert het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand onder verbod van een dwangsom.

De Rechtbank is bevoegd om deze vordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen. Daarbij dient de Rechtbank tevens een afweging te maken tussen het voordeel dat door het herstel in de oorspronkelijke toestand zou ontstaan voor de ruimtelijke ordening, en het nadeel dat daaruit voor de overtreder zou voortvloeien.

In de voorliggende zaak is de Rechtbank van oordeel dat er een totale wanverhouding bestaat tussen het minste voordeel dat het gevorderd herstel (afbraak van de woning) voor de ruimtelijke ordening zou teweegbrengen, en het enorme nadeel dat de beklaagden daardoor zouden ondergaan. Het is niet redelijk te verantwoorden dat een jong gezin uit zijn woning zou moeten gezet worden en die woning zou dienen afgebroken te worden ten bate van de schoonheid van het landschap. Aldus is de voorliggende herstellvordering in strijd met het proportionaliteitsbeginsel en bovendien kennelijk onredelijk en dient ze bijgevolg als ongegrond afgewezen te worden.

Om deze redenen,
De Rechtbank,
wijzende op tegenspraak,

1. Verklaart de tenlastelegging bewezen in hoofde van

Veroordeelt

tot een geldboete van TWEEHONDERD VIJFTIG EURO, - EFFECTIEF -
te verhogen met 45 opduciemen,
hetzij DUIZEND DRIEHONDERD VIJFENZEVENTIG EURO.

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn door de wet gesteld, de geldboete zal vervangen worden door een gevangenisstraf van vijftientwintig dagen .

Veroordeelt I tot de helft der gerechtskosten begroot voor hem op 70,88 euro.

Verwijst tot het betalen van een som van vijftientwintig euro ingevolge artikel 1 K.B. 23.12.1993 tot wijziging van art. 91 K.B. 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken. (ingevolge het K.B. dd. 11.12.2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie , B.S. 22.12.2001) .

Verplicht eenmaal een bijdrage van tien euro te verhogen met 45 opdecimien, hetzij vijftenvijftig euro te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen .

2 . Verklaart de tenlastelegging bewezen in hoofde van

Veroordeelt

tot een geldboete van TWEEHONDERD VIJFTIG EURO , - EFFECTIEF - te verhogen met 45 opdecimien, hetzij DUIZEND DRIEHONDERD VIJFENZEVENTIG EURO ,

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn door de wet gesteld, de geldboete zal vervangen worden door een gevangenisstraf van vijftientwintig dagen .

Veroordeelt tot de helft der gerechtskosten begroot voor haar op 70,87 euro.

Verwijst tot het betalen van een som van vijftientwintig euro ingevolge artikel 1 K.B. 23.12.1993 tot wijziging van art. 91 K.B. 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken. (ingevolge het K.B. dd. 11.12.2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie , B.S. 22.12.2001) .

Verplicht _____ eenmaal een bijdrage van tien euro te verhogen met 45 opdeciman, hetzij vijftenvijftig euro te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen.

Wijst de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur af als ongegrond.

OP BURGERLIJK GEBIED :

Bij besluiten, neergelegd ter zitting van 19.5.2004, stelden _____ zich burgerlijke partij en vorderden zij veroordeling van de beklaagden om onder verbeurte van een dwangsom de ijligeuze plaats, wat de woning en de reliëfwijzigingen betreft, in haar oorspronkelijke toestand te herstellen en aan elk van hen een materiële en morele schadevergoeding te betalen (en belope van 5.000 euro *provisioneel*, onder voorbehoud van wijziging en meer de intresten).

Bij besluiten, neergelegd ter zitting van 7.3.2005, breidden de burgerlijke partijen hun vordering uit met 2.500 euro *provisioneel* voor "kosten van verhaal en verdediging", meer de intresten.

Er bestaat een totale wanverhouding tussen het minimale voordeel dat het gevorderd herstel in natura (afbraak van de woning) voor de burgerlijke partijen zou teweegbrengen en het enorme nadeel dat de beklaagden daardoor zouden ondergaan. Door een dergelijke vordering te stellen, plagen de burgerlijke partijen rechtsmisbruik.

Aangezien de burgerlijke partijen geen concrete schade bewijzen of aannemelijk maken, wordt er hen ook één euro toegekend. Zij kunnen geen aanspraak maken op vergoeding van hun "kosten voor verhaal en verdediging", aangezien de rechtsgronden die zij hiertoe inroepen, niet toepasselijk zijn in strafzaken.

OP DEZE GRONDEN, DE RECHTBANK,

Veroordeelt _____ p _____ solidair om ten titel van morele schadevergoeding EEN EURO te betalen aan zowel _____ burgerlijke partijen, maar de eventuele kosten van uitvoering.

Wijst het moergovorderde af als ongegrond.

Aldus uitgesproken te Kortrijk, in het gerechtsgebouw, in de openbare terechtzitting van de TWAALFDE KAMER op heden vijf december tweeduizend en vijf.

Aanwezig : - , alleenzetelend Rechter
- , Substituut-Procureur des Konings
- , griffier